

תקן

לשנה אחת:
כח אלול

ספר הוֹרֵה

ג' שנים-ש"ג:
כו אלול

ושמאל הם שניהם שתי מצוות,
וכמו זה כל המצוות.

ומשום המחלקת היא בין
החברים בתפלין, ושאר המצוות
הוא בימין ושמאל. אבל בעמוד
האמצעי אין שם מחלקת, משום
שהוא עקר הגמרא שהיא שלמה,
ומשם נקרא יעקב איש תם, הוא
ו' שפולל ששה סדרי משנה. ה'
הגמרא שלה היא תם בשלשת
האבות יה"ו, ובו נשפלים יהנה.
ומשום זה, בכל מקום שנפרדים
הענפים לימין ולשמאל, אבל
למטה נקראת אגדה אחת בעמוד
האמצעי, ומשום זה וירא אליו
ה' ויאמר אל תרד מצרימה. זו
הדרגה הרעה שגרמה רעב של
התורה ועניות של מצוות התורה,
שהרי פרשוה, שכן בארץ - זו
שכינה. והרי פרשוה הראשונים,
כל הדר בחוץ לארץ דומה כמי
שאין לו אלוה.

ומשום שאברם דרגתו אריה,
שנאמר בו גור אריה, ומשום זה
אמר לו הקדוש ברוך הוא גור
בארץ הזאת. הימין שם יה"ו
שעולה לחשבון אהי"ה, ושם ו'
בשביל ה' של אברהם שהיא
הארץ. ומצד הימין נקרא בארץ,
ששם אב, ב"א בהפוך האותיות
אב, וזהו באר"ץ, כי אב המון
גוים נתתיך.

ואהיה עמך - זו יה"ו בחשבון
אהי"ה, בשביל ה'. ואהיה עמך
- ו' שהוא בן י"ה מן אהיה עמך.
ואברכה - שהברכות הן מצדו
של הכהן. השכינה העליונה
נקראת ברכה מצד הימין, וקדשה
מצד השמאל, והעמוד האמצעי
נקרא יברך. זהו שכתוב בך יברך
ישאל.

ומצד השמאל נקרא קדש, זהו
שכתוב קדש ישראל לה'.
ומקדשי תיראו. וקדוש מצד

לנוקבא. אבל מסטרא דימינא ושמאלא אנון
תרויהו תרין פקודין. וכגוןא דא כל פקודין.
ובגין דא מחלקת דאיהו בין חבריא בתפלין
ושאר פקודין בימינא ושמאלא איהו.

אבל בעמודא דאמצעיתא לית תמן מחלקת.
בגין דאיהו עקרא דגמרא דאיהי שלמה.
ומתמן אתקרי יעקב (בראשית כה כז) איש תם איהו
ו' כליל שית סדרי משנה. ה' גמרא דילה
איהי תם בתלת אבהן יה"ו ובה אשתלים יהנה.
ובגין דא בכל אתר דענפין מתפרדין לימינא
ושמאלא. אבל לתתא אקרי אגדה חדא
בעמודא דאמצעיתא. ובגין דא וירא אליו ה'
ויאמר אל תרד מצרימה. דא דרגא בישא
דגרמא כפנא דאורייתא וענייתא דפקודין
דאורייתא, דהא אוקמוה שכן בארץ דא
שכינתא דהא אוקמוה קדמאין, כל הדר
בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה.

ובגין דאברם דדרגה אריה דאתמר ביה (בראשית
מט ט) גור אריה. ובגין דא אמר לו הקדוש

ברוך הוא גור בארץ הזאת. ימינא תמן יה"ו
דסליק לחשבון אהי"ה ותמן ו' בגין ה'
דאברהם דאיהי הארץ. ומסטרא דימינא
אתקרי בארץ דתמן אב ב"א בהפוך אתון אב
והאי איהו באר"ץ כי אב המון גוים נתתיך.

ואהיה עמך דא יה"ו בחשבון אהיה. בגין ה'
ואהיה עמך ו' דאיהו בן י"ה מן אהיה

עמך. ואברכה דברכאן מסטרא דכהנא אנון.

שכינתא עלאה אתקריאת ברכה מסטרא
דימינא. וקדושא מסטרא דשמאלא. ועמודא
דאמצעיתא אתקרי יברך, הדא הוא דכתיב (שם

מח כז) בך יברך ישראל.

ומסטרא דשמאלא אתקרי קדש, הדא הוא

דכתיב (ירמיה ב ג) קדש ישראל לה'. (ויקרא

ט ל) ומקדשי תיראו. וקדוש מסטרא דשמאלא. ובגין דאיהי ברכה מסטרא דימינא אמר ואברכך פי לך ולזרעך. זרע מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו לעלא, ומסטרא דצדיק לתתא, והאי איהו (ויקרא יא לו) על כל זרע זרוע. זרוע לעלא. זרע לתתא. דמאן דנטיר ברית סליק על כל אלין קלפין דאנון ערלה ופריעה, דתמן סמא"ל ונחש ממנן דכל אמין דעלמא. ובגין דא פי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל. דאנון שלטנותא דאל אחר.

והקמתי את השבעה. שבעה איהי שכינתא קיומא דילה עמודא דאמצעיתא. אשר נשבעתי לאברהם אביו. דבה פרקנא הדא הוא דכתיב (רות ג יג) חי ה' שכבי עד הבקר. עקב אשר שמע אברהם בקלי. עקב ראשי תבות ע' ענוה. ק' קדשה. ב' ברכה. סנדל לענוה יראה. ובגין דא (משלי כב ד) עקב ענוה יראת ה'. ענוה מסטרא (דף קמ ע"ב) דעמודא דאמצעיתא. ובגין דמשה הוה מתמן, ביה (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד. וענוה מימינא ושכינתא יראה מסטרא דשמאלא. ובגין דשכינתא איהי עקב לעמודא דאמצעיתא אתמר ביה, (תהלים קיט קס) ראש דברך אמת. ואתמר בשכינתא (משלי כב ד) עקב ענוה יראת ה'.

כהאי איהו. (בראשית ג טו) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. ולבתר אתמר ביצקב הוא ישופך ראש הדא הוא דכתיב (ישעיה כד כא) יפקוד ה' על צבא המרום במרום. (בראשית כו ה) וישמר משמרת דא שכינתא דאיהי (במדבר יח ח) משמרת תרומתי. מצותי מסטרא דימינא כלילן ברמ"ח אברים. חקותי מסטרא דשמאלא דמתמן פי חק לישראל הוא. חקים ומשפטים אנון מתמן גזרת מלפא, דתמן גזירו דכל דינין. ותורת

השמאל. ומשום שהברכה היא מצד הימין, אמר ואברכך פי לך ולזרעך. הזרע הוא מצד העמוד האמצעי למעלה, ומצד הצדיק למטה, וזהו על כל זרע זרוע. זרוע למעלה, זרע למטה. שמי ששומר הברית עולה על כל הקלפות הללו שהן ערלה ופריעה, ששם סמאל ונחש, הממנים של כל אמות העולם. ומשום זה פי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל, שהם השלטון של אל אחר.

והקמתי את השבעה, השבעה היא השכינה, והקיום שלה העמוד האמצעי אשר נשבעתי לאברהם אביו, שבו הגאלה. זהו שכתוב חי ה' שכבי עד הבקר. עקב אשר שמע אברהם בקלי, עקב ראשי תבות: ע' ענוה, ק' קדשה, ב' ברכה. סנדל לענוה - יראה, ומשום זה עקב ענוה יראת ה'. ענוה מצד העמוד האמצעי. ומשום שמשה היה משם, נאמר בו והאיש משה ענו מאד. והענוה מימין. והשכינה יראה מצד השמאל. ומשום ששכינה היא עקב לעמוד האמצעי, נאמר בו ראש דברך אמת. ונאמר בשכינה עקב ענוה יראת ה'.

כזה הוא. הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. אחר כך נאמר ביצקב הוא ישופך ראש. זהו שכתוב (ישעיה כד) יפקד ה' על צבא המרום במרום. וישמר משמרת - זו שכינה, שהיא משמרת תרומתי. מצותי - מצד הימין כלולים במאמים ארבעים ושמונה איברים. חקותי - מצד השמאל שמשם פי חק לישראל הוא. חקים ומשפטים הם משם גזרת המלך, ששם גזרת כל הדינים. ותורתי - מצד העמוד האמצעי, והוא ספר תורה.

הצדיק הוא ספר תורה, העמוד
האמצעי.

ואם תאמר, צדיקים עומדים
ועטרוניהם בראשיהם - אלו
התגים של ספר תורה, שהם
בד"ק ח"ה שעטנ"ז ג"ץ. ואמרו
בעלי המשנה, אלו התגים הם
כלי זין, כאדם שאוחז כלי זין
בידו ומניע אותו לימין ולשמאל
ולקדשה. וכלי הזין הם בשלש
עשרה אותיות ז"ן ברח"ק, שהיא
כמין חטטרת של האות זין
ונעשה זה, וסימנה - ז"ה ו"ד ז"ח
ח"ק ח"י. ו' צדיק בכל אות ואות,
והוא עם י' עטרה על ראשו.

וישב יצחק בגרר. בא וראה, צריך
שלא יהיה דבק בין אות לאות,
ולא יהיה חסר אות מן התבנה,
ולא משנים מפתוחות לסתומות
ומסתומות לפתוחות, ואם לא -
ספר התורה פסול. וכל התקון
הזה למה? אלא האותיות
פתוחות מצד השכינה התחתונה,
והסתומות מצד האם העליונה,
העולם הנסתר. ואותם מ"ם, זו
פתוחה וזו סתומה. מ' פתוחה -
מלכות. ס' סתומה - בינה, מצד
הימין והשמאל, שענפים
מתפרדים לא ידבק אות באות.
ומצד העמוד האמצעי, שהוא
שקל הקדש, לא יוסיף אות ולא
יחסר אות, שכל המוסיף גורע,
ואם הדביק - נגרר, ומשום זה
וישב יצחק בגרר וגו'.

בינתיים הנה עלם הזדמן ביניהם
ואמר, למה אין נקוד בספר
תורה? אמר לו, בני, כל נקודה
היא תנועה של אותיות, כמו
הפרקים שהם התנועות של
איברי הגוף, וכל תנועה הם מצד
החכמה. וכדי להפיר את ספר
התורה, הוא מצד העמוד
האמצעי, אין בו נקודות. וכל
הנקודות הן בגוף, עינים, פנים,

מסטרא דעמודא דאמצעיתא. (כאן חסר תחילת
המאמר) ואיהו ספר תורה. צדיק איהו ספר תורה
עמודא דאמצעיתא.

ואי תימא צדיקים יושבים ועטרוניהם
בראשיהם, אלין תגין דספר תורה דאנון
בד"ק ח"ה שעטנ"ז ג"ץ. ואמרי מארי מתניתין
אלין תגין אנון זיינין פאדם שאוחז כלי זין
בידה ומניע ליה לימינא ולשמאלא ולקדשה.
וזיינין אנון בתלת עשר אתון ז"ן ברח"ק איהי
כמין חטטרת דאת זין. ואתעביד זה וסימנה
ז"ה ו"ד ז"ח ח"ק ח"י. ז' צדיק בכל אות ואות.
ואיהו עם י' עטרה על רישה.

וישב יצחק בגרר. תא חזי צריך דלא יהא
דבק אות באות, ולא יהא חסר אות מן
התבנה ולא משנין מפתוחות לסתומות
ומסתומות לפתוחות. ואי לאו ספר תורה
פסול. וכל תקונא דא למה, אלא אתון פתיחין
מסטרא דשכינתא תתאה. סתימן מסטרא
דאמא עלאה עלמא סתימא. ואנון מ'ם דא
פתיחא ודא סתימא. מ' פתוחה מלכות. ס'
סתומא בינה מסטרא דימינא ושמאלא,
דענפין מתפרדין לא ידבק אות באות,
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו שקל
הקדש, לא יוסיף אות ולא יחסר אות. דכל
המוסיף גורע. ואם הדביק נגרר. ובגין דא
וישב יצחק בגרר.

אדחבי הא ינוקא אזדמן ביניהו ואמר, אמאי
לית נקוד בספר תורה. אמר ליה ברי,
כל נקודה איהי תנועה דאתון. כגון פרקין
דאנון תנועין דאברין דגופא. וכל תנועות
אנון מסטרא דחכמה. ובגין לאשתמודע
דספר תורה, איהו מסטרא דעמודא
דאמצעיתא, לית ביה נקודין. וכל נקודין אנון

בגוף עינין אנפין אוינן. חוטמא דכלהו על פה.

ובגין דאורייתא דבכתב אתיהיבא מסטרא דימינא, דתמן כתיבה, אוקמוה דאורייתא דבכתב ספר תורה דלא למקרי ליה על פה, ואתמר דלית ליה נקודין לאורייתא דבעל פה אית טעמי ונקודין.

דבר אחר (בראשית כו ב) וירא אליו ה'. תא חזי אית נבואה מראיה, ואית נבואה מריחא, ואית נבואה משמיעה, ואית נבואה מדבור. ואנון ארבע מרכבות לשם יהוה. בראיה, בריאה דאיהי מראה, ולקבל מרכבה דלעלא אמר קודשא בריך הוא (שם א כו) נעשה אדם.

והא אקשו קדמאין, בתר דכלהו ברין דברא בעובדא דבראשית, אדפיר בריאה בלישנא דיחיד. אמאי אדפיר בנעשה אדם בלישנא דרבים, למיהב פתחון פה למינים ולמומרים. אלא הכא כתיב (הושע יד י) כי ישרים דרכי ה' וגו' ופשעים יפשלו בם. לקימא בהו (משלי יא י) ובאבד רשעים רנה. דהא אורייתא קא סתים דאיהו ברא לאדם עלאה קדמאה, הדא הוא דכתיב (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו. את לרבות דברא ליה בדיוקנא דאדם עלאה במרכבתא, דאתמר ביה (יחזקאל א יא) ודמות פניהם פני אדם.

וברא ליה בתרין דיוקנין דכתיב, (בראשית א כז) בצלמו, בצלם, דאנון אדם דכסא הכבוד מרום. ואדם דכסא תנינא דאתמר ביה מראשון. וזהו (ירמיה יז יב) מרום מראשון. ומה דאמר נעשה אדם, האי ללמד לכל חד וחד מישראל דאנון דבר ונוקבא לשתפא ליה בזווגיה. (תהלים קכז א) דאם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובגין דא אמר קרא (משלי ג ו) בכל דרכיך דעהו והוא יישר

אזנים. החטם של כלם על הפה. ומשום שהתורה שבכתב נתנה מצד הימין, ששם כתיבה, פרשוה שתורה שבכתב, ספר תורה, שלא לקרא אותו על פה, ונאמר שאין לו נקודים. לתורה שבעל פה יש טעמים ונקודות. דבר אחר וירא אליו ה'. בא וראה, יש נבואה מראיה, ויש נבואה מריח, ויש נבואה משמיעה, ויש נבואה מדבור, והם ד' מרכבות לשם יהוה. בראיה, בריאה שהיא מראה, וכנגד המרכבה שלמעלה אמר הקדוש ברוך הוא נעשה אדם. והרי הקשו הראשונים, אחר שכל הבריות שברא במעשה בראשית הזכיר בריאה בלשון יחיד, למה הזכיר בנעשה אדם בלשון רבים כדי לתת פתחון פה למינים ולמומרים? אלא כאן כתיב (הושע יד) כי ישרים דרכי ה' וגו' ופשעים יפשלו בם. לקיים בהם ובאבד רשעים רנה. שהרי התורה סתמה שהוא ברא את האדם העליון הראשון, זהו שכתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו. את - לרבות שברא אותו בדיוקן של אדם עליון במרכבה, שנאמר בו ודמות פניהם פני אדם.

וברא אותו בשני דיוקנאות שכתוב בצלמו, בצלם, שהם אדם של כסא הכבוד מרום, ואדם של הכסא השני שנאמר בו מראשון, וזהו מרום מראשון. ומה שאמר נעשה אדם, זה ללמד לכל אחד ואחד מישראל שהם זכר ונקבה לשתף אותו בזווג, שאם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ומשום זה אמר הפסוק בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיו. שנאמר בהם פי ישרים

בכל דרכיך דעהו והוא יישר

תקי

לשנה אחת:
כח אלול

ספר הוֹרֵה

ג' שנים-ש"ג:
כז אלול

אֲרוּחוֹתֶיךָ. דֹּאֲתָמֶר בְּהוֹן (הושע יד י') כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי
ה'. דֹּוֹדָאֵי אֲתָמֶר בְּעֵלֶת הָעֵלֹת תִּרְיִן עֲלִמִין
דְּצִיר בְּהוֹן עֵלֶת עַל כָּלָא. וְאִנּוּן י' מֵאִישׁ, ה'
מֵאִשָּׁה. תִּרְיִן עֲלִמִין דְּצִיר בְּהוֹן עֵלֶת עַל כָּלָא,
אִנּוּן ו' ה' עֲלִמָּא דִּין וְעֲלִמָּא דְּאֵתִי. וְדָא י'ה.
וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.

וְאָמֶר עֵלֶת עַל כָּלָא אָף עַל גַּב דֹּאֲתָמֶר דְּבִאֲלִין
אֲתָוִן אֲתִבְרִי עֲלִמָּא. וְכִרְסָא, לְאָדָם
לְשִׁבְתָּ בֵּית לְשִׁבְתָּ עַל הַפֶּסֶא, דְּבִהוֹן אִי"ה
או"ה, וּבִהוֹן אֲתִקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל (דברים יד א) בְּנִים
אֲתָם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם. וְאֲתָמֶר בְּהוֹן (יחזקאל לד לא)
אָדָם אֲתָם. שְׁתַּפּוּנִי בְּהִדְיָכוּ בְּאֲלִין אֲתָוִן
וְיִתְקִים עוֹבְדִיכוֹן. דְּאִנָּא הוּא דְּבִרְאֲתִי כָּל
עֲלִמִין, וְכָל פְּרִסְיָן וְחִיוֹן וּמִלְאָכִין, וְכָל צָבָא
עֲלִאִין וּבְנֵי אָדָם בְּאֲלִין אֲתָוִן.

וְאָף עַל גַּב דְּאִית בִּישְׂרָאֵל אֲלִין אֲתָוִן בְּגִין
אוֹרִיתָא דִּיהֵב לוֹן. לֹא יִשְׁתַּפְּחוּן בְּאֲלִין
אֲתָוִן לְמַעַבְדַּד עוֹבְדָא בְּהוֹן דְּלֹא יִשְׁתַּתְּפוּן לִי
בְּהִדְיָהוּ. וּבְגִין דָּא אָמֶר לוֹן נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּשִׁתּוּפָא דִּילִי וְלֹא אוֹרִיתָא וּפְקוּדָא עֲבִיד
פַּעֲלָה עֲלָא וְתַתָּא פְּחוֹת מְנִי.

וּבְגִין דָּא בְּכָל דְּרִכֶּיךָ דַּעְהוּ. וְכָל אֲמִין דְּעֲלִמָּא
דְּלֹא קִבִּילוּ מִנָּה אוֹרִיתָא, לִית לוֹן יְדִיעָה
בִּיה, וְאֲזִלִין כְּעֹאנָא בְּלֹא רַעֲיָא, וְאֲתָמֶר בְּהוֹן
(מִיכָה ד ה) כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו,
וְעַבְדִּין אֱלֹהִים סְגִיָּאִין. וְכָל יִשְׂרָאֵל דְּקִבִּילוּ
מִנָּה אוֹרִיתָא, אִנּוּן (דף קמא ע"א) עַבְדִּין לִיה אֶחָד
בִּיה, וּבְכָל אֲתָוִן וּשְׁמָהוֹן קְדִישִׁין דִּילָה וּבְכָל
מִשְׁרִין עֲלִאִין וְתַתָּאִין דֹּאֲתִבְרִיאוּ בְּהוּ.

וּבְכָל בְּרִין עֲלִאִין וְתַתָּאִין וּלְעֲלָא מְפִלָּהוּ אֶחָד
וּלְתַתָּא מְפִלָּהוּ וּמִלְגָּאוּ דְּכִלָּהוּ וּמִלְבָּר
דְּכִלָּהוּ אִיהוּ אֶחָד. (שמות כה יא) מִבֵּית וּמַחוּץ
תַּצְפֹּנוּ. וְהִכִּי תוֹכוֹ כְּבָרוּ, הִכִּי אִיהוּ מִלְגָּאוּ

דְּרִכֵּי ה'. שְׁוֹדָאֵי נֶאֱמַר בְּעֵלֶת
הָעֵלֹת שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בְּהֵם
עֵלֶת עַל הַכֹּל, וְהֵם י' מֵאִישׁ וְה'
מֵאִשָּׁה. שְׁנֵי עוֹלָמוֹת שְׁצִיר בְּהֵם
עֵלֶת עַל הַכֹּל הֵם ו' ה', הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה י"ה, וְזֶהוּ
יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.

וְאָמֶר עֵלֶת עַל הַכֹּל, אָף עַל גַּב
שְׁוֹדָאֵי שְׁבָאֵל הָאוֹתִיּוֹת נְכָרָא
הָעוֹלָם, וְכִסָּא לְאָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית,
לְשִׁבְתָּ עַל הַפֶּסֶא, שְׁבָהֶם אִי"ה
או"ה, וּבְהֵם נְקִרְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנִים
אֲתָם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם, וְנֶאֱמַר בְּהֵם
אָדָם אֲתָם - שְׁתַּפּוּנִי עִמָּכֶם
בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ וְיִתְקִימוּ
מַעֲשֵׂיהֶם, שְׁאִנִּי הוּא שְׁבָרָאֲתִי כָּל
הָעוֹלָמוֹת וְכָל הַפֶּסֶאֹת וְהַחִיּוֹת
וְהַמְּלָאכִים וְכָל הַצָּבָא הָעֲלִיּוֹנִים
וּבְנֵי אָדָם בְּאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ.

וְאָף עַל גַּב שְׁיֵשׁ בִּישְׂרָאֵל
הָאוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ בְּשִׁבְלֵי הַתּוֹרָה
שְׁנֵתָן לָהֶם, לֹא יִמְצְאוּ בְּאוֹתִיּוֹת
הַלָּלוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה בְּהֵם שְׁלֹא
יִשְׁתַּפּוּ אוֹתִי עִמָּהֶם. וּמִשּׁוּם זֶה
אָמֶר לָהֶם נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּשִׁתּוּף
שְׁלִי, וְלֹא הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה עֲשׂוּ
פַעֲלָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה פְּחוֹת
מִמֶּנִּי.

וּמִשּׁוּם זֶה בְּכָל דְּרִכֶּיךָ דַּעְהוּ. וְכָל
אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁלֹא קִבִּילוּ מִמֶּנּוּ
תּוֹרָה, אִין לָהֶם בּוֹ יְדִיעָה,
וְהוֹלְכִים כְּצֵאן בְּלִי רוּעָה, וְנֶאֱמַר
בְּהֵם כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ
בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו, וְעוֹשִׂים הִרְבֵּה
אֱלֹהִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל קִבִּילוּ מִמֶּנּוּ
תּוֹרָה, הֵם עוֹבְדִים אוֹתוֹ אֶחָד בּוֹ,
וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת וְהַשְּׁמוֹת
הַקְּדוּשִׁים שְׁלֹו וּבְכָל הַמַּחְנוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים שְׁנִבְרָאוּ
בְּהֵם.

וּבְכָל הַבְּרִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
וְהַתַּחְתּוֹנוֹת וּלְמַעַלָּה מִכָּל אֶחָד,
וּלְמַטָּה מִכָּל, וּמִבְּפָנִים שֶׁל
כָּל, וּמִבְּחוּץ שֶׁל כָּל הוּא אֶחָד.